

Zašto VoIP (ili Internet telefonija, kako neki vole kazati)?

Telefonija je već stotinu godina u našim životima i radi na jednostavnom principu: podigneš slušalicu, otipkaš broj, na drugoj strani zvoni telefon, netko se javi i razgovor može krenuti. Kad završite s razgovorom - poklopite slušalicu. Jednostavno, zar ne? Čemu uopće mijenjati nešto što ovako dobro i jednostavno radi? I što je još bitnije - gotovo uvijek radi. Čak i kad nestane struje. Čovjek se gotovo sa 100 postotnom sigurnošću može osloniti na telefon. Ili baš i ne? Koliko se mobiteli uklapaju u to? Dobro, imaju dodatnu prednost, rade gotovo od svukud, ali ipak nisu tako savršeni kao klasični telefon. Pa tko onda uopće treba taj VoIP?

Pa, za početak, nije li vrijeme da u ovom modernom dobu informatičke revolucije ipak, po pitanju telefonije, krenemo dalje? Zar nije vrijeme da unaprijedimo lepezu usluga koju nam obični telefon daje s nečim novim i uzbudljivim? Zar nam nije i sam mobitel pokazao da ime u cijeloj priči i nešto više? Barem poruke, ako se baš ničeg drugog ne možemo sjetiti.

Do jučer je telefonska žica služila samo jednom - telefoniranju. Pojavom ADSL-a proširila se mogućnost obične žice. Sada putem te iste žice putuju i Internet, televizija i ostala čuda. Nije li vrijeme i za naprednu telefoniju?

Iznenadili bi se činjenicom da VoIP uopće nije nova tehnologija već se u različitim oblicima pojavljuje još od 1970-tih, no nije bila pretjerano praktična jer podatkovne mreže nisu bile dovoljno brze i jeftine, a i računala nisu bila dovoljno procesorski jaka. Prosječan telefonski razgovor kada se prenosi putem VoIP-a zauzima između 5 i 80 kbps u zavisnosti o korištenom kodeku. U pravilu, ako želimo koristiti kodeke koji zahtijevaju manje propusnosti na mreži, potrebno je potrošiti više procesorske snage za njihovo komprimiranje u manje pakete. A u ta vremena (sedamdesete - devedesete) nije bilo napretek ni jednog ni drugog.

Zato u zadnje vrijeme ipak lagano dolazi vrijeme VoIP-a. No, zašto ide tako sporo, što koči veći prisutnost VoIP-a? Pa, prije svega, VoIP poštujući današnje standarde je teže administrirati nego klasičnu telefoniju. Drugo, iako tehničke mogućnosti VoIP-a su neprikosnovene, klasična telefonija je globalno dostupna.

No, postoje veliki razlike u shvaćanju VoIP-a između rezidencijalnih korisnika, malih i velikih tvrtki. Rezidencijalni korisnici, prije svega, gledaju na VoIP kao mogućnost ostvarivanja jeftinih ili besplatnih poziva prema udaljenim lokacijama, obično na drugim kontinentima, koji su do sada stvarno predstavljali najskuplje telefonske pozive. U taj dio priče se savršeno uklapaju besplatni programi koji nude mogućnost razgovaranja između dva računala bez obzira na udaljenost i uz gotovo minimalne zahtjeve za propusnost mreže. Najbolji primjer takvog programa je Skype, koji je danas vrlo popularan među korisnicima diljem svijeta.

S druge strane, male tvrtke, naročito kroz besplatne telefonske centrale otvorenog koda vide mogućnost da jeftino dodu do vrlo moćne telefonske centrale koja ima mogućnosti najskupljih komercijalnih centrala. Najpopularnija takva centrala je Asterisk.

Ako govorimo o velikim tvrtkama, koje imaju „bezbroj“ poslovnica ili posluju u više zemalja pa i kontinenata, onda su jasne i vidljive uštede i u samoj besplatnoj komunikaciji i unutar same tvrtke. I u ovom slučaju je moguće koristiti Asterisk, ali i brojna druga komercijalna rješenja.

Nizom članaka na ovom portalu želimo i našim čitateljima približiti ovu tehnologiju, koja će svakako u bliskoj budućnosti postati naša svakodnevница.

pon, 2008-08-04 10:03 - Branko Radojević **Kategorije:** [VoIP](#) [1]

Vote: 5

Vaša ocjena: Nema Average: 5 (1 vote)

Source URL: <https://sysportal.carnet.hr/node/414>

Links

[1] <https://sysportal.carnet.hr/taxonomy/term/46>